

Behagelighed, til Udvidelse af Næring og Drift eller til Formues Forøgelse, med Sagttagelse af de i det Følgende indeholdte Undtagelser og nærmere Bestemmelser, svares i Indkomsskat Fire af Hundrede aarlig.

§ 2.

Skattepligtig er saaledes navnlig den Indtægt:

- a. der høves af Agerdyrkning, Industrie, Handel eller hvilkensomhelst anden Næring, eller der oppebæres som Bederlag for videnfabelig eller kunstnerisk Virksomhed, eller for Arbejde, Tjeneste og Bistandsydelse af al anden Art;
- b. der høves ved Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleie af rörligt eller urörligt Gods, samt af Overdragelse af Næringsberettigelse;
- c. der høves af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sporlter, Naturalyhjælper eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver og paa anden lignende Maade;
- d. der høves ved Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- eller udenlandske Penge-Effecter, saa og af Capitaler, der ere udlaaente her i Landet eller i Udlandet, mod eller uden Pant, med eller uden Forskrivning.

Fra al Indtægt, der hidrører fra et Næringsbrug, fradrages, dog med Undtagelse af det, der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger), hvorunder ogsaa indbefattes de ordentligvis foresaldende aarlige Reparationer af Vgninger, Maskiner, Redskaber, Værktøi o.s.v. Ligeledes maa fradrages, hvad der i Aarets Løb er anvendt til Anskaffelse af nye Gjenstande af fornævnte Art, forsaavidt disse træde i Stedet for opbrugte og kasserede Gjenstande af lignende Art, dog med Fradrag af disse Sidstes Værdi, og kun forsaavidt en egentlig Forbedring eller en Udvidelse af Driften eller Næringen ikke derved er opnaaet, eller directe har været tilsigtet.

Fra den Indtægt, som høves ved Embeds-

fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afdrag.

Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udredet i Skatter og Communalafgifter, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld.

De virkelige og ikke blot calculerede Formuestab, som Noget i Aarets Løb har lidt, kunne ligeledes fradrages ved Beregningen af den Paagjældendes skattepligtige Indtægt i samme Tidrum, hvorfor ogsaa de udestaaende Fordringer og Restancer, om hvilke der i dette Aar erholdes Bished for, at de ere uerholdelige, ville kunne fradrages Indtægten, medens til denne i Almindelighed skulle regnes ligesaa vel de Restancer og udestaaende Fordringer — forsaavidt de sidste ikke ere at ansee for Udlaan eller Omsætning af Formuen — der hidrøre fra dette Aars Virksomhed, som hvad der ved denne indgaaer i rede Penge, eller indvindes i Producter og paa anden Maade. Derimod skulle Restancerne og de udestaaende Fordringer fra tidligere Aar, som afbetales i dette, ikke medregnes til dets Indtægt.

Den tilfældige Formuesforøgelse skal derimod medregnes til Aarets Indtægt; dog undtages Erhvervelser ved Arv, med hvis Besfattning det forbliver ved den hidtil gjældende Lovgivning, og saadanne Gaver, der ere at ansee som Forstud paa Arv.

Nærmere Forskrifter, som ville være at følge ved Indtægtens Beregning, indeholdes i en denne Lov vedføjet Anvisning.

§ 3.

Naar den Skattepligtige holder fuldstændig Bog over al sin Indtægt og Udgift, kan Gjennemsnittet af de tre sidste Aar lægges til Grund ved Dpgivelsen af den skattepligtige Indtægt, hvilken Beregningsmaade i saa Fald senere stedsse bliver at følge.

Holder den Skattepligtige et saadan Bog, eller ønsker han ikke at benytte denne Dpgivelsesmaade, da skal Ansættelsen skee efter de sidste Aars Indtægter.

I begge Tilfælde lægges det saaledes ud-